

*“Herinneringen komen en gaan gevangen in onze tijd,
maar wat je in je hart bewaart dat raak je nooit meer kwijt”*

2021-08-23

Voordat jullie het in het dorp van anderen horen, ik heb mijn contract bij HDS niet verlengd. Het bestuur respecteert mijn besluit en we zijn goed uit elkaar gegaan. Voor alle duidelijk ik heb geen afscheid genomen van HDS maar ik ga voor of achter de schermen van de club geen verplichtingen meer aan. Het is zo mooi geweest.

In mijn laatste Zomaar schreef ik dat 2020 voor HDS een mooi jaar had moeten worden, een jubileum jaar. Dat is het helaas niet geworden. De bestuursleden hoefden geen roodwitte anjer op te spelden en ook geen roodwitte krul in het haar te doen om op de receptie de felicitaties in ontvangst te nemen. Er was ook geen HDS Jubileum Dance Event waar we de bloemetjes buiten konden zetten, polonaise konden lopen en tot in de laatste uurtjes konden hakken en **høken**.

Wat voor jaar hebben we dan wel achter de rug? Een paar hoogtepunten licht ik er uit.

Met stip op één staat voor mij het besluit van het bestuur om te breken met de jarenlange traditie van het zondagvoetbal. Dat is niet niks. Uit betrouwbare bron weet ik dat de vraag zaterdag- of zondagvoetbal al een paar jaar speelt. Dit bestuur achtte de tijd rijp om de knoop nu door te hakken. Het is de zaterdag geworden. In een keurig artikel in De Kaap lichtte onze voorzitter het besluit toe. Hij stond op de foto met de Dorpskerk op de achtergrond. Eerst dacht ik nog dat de Dorpskerk een nieuwe pastor had aangenomen die onder het motto “Hoor en Zie” het evangelie onder de mensen wil brengen..

Wat verandert er met het besluit van het bestuur? Niet zoveel. De mannen van het eerste gaan voortaan in de vierde klasse op zaterdag voetballen, ze spelen tegen clubs uit de regio en hoeven dus niet meer het halve land af te reizen. Ging Bertus met nog een paar andere getrouwen vroeger met de auto naar de uitwedstrijden, nu gaan we met zijn allen op de fiets of met de scootmobiel. Ik weet trouwens niet of Bertus kan fietsen, ik heb hem nog nooit op de fiets in het dorp gezien. Maar dat lossen we wel op, hij kan op de stang of de bagagedrager met een kussentje eronder bij een ander. Naar DVSA en DEV pakken we de benenwagen. Dennis zal vast nog wel een oefenprogrammaatje voor ons in de la hebben liggen. Voor wie met een paar stokken wil wandelen, geen probleem we vragen Marga hoe dat moet. Bijkomend voordeel is dat we met de fiets en benenwagen subsidie van de gemeente krijgen in het kader van het programma Meer en gezond bewegen!

Wat verandert er niet? Eigenlijk niets. HDS blijft HDS. HDS blijft volgens de voorzitter een gezellige dorpsclub waar iedereen welkom en waar de saucijzen en het biertje met de hapjes op zaterdag net zo lekker smaken als op zondag. En voor de spelers blijft de zaterdagavond net als nu gewoon de stapavond. Klein verschil ze kunnen nu rustig tot in de kleine uurtjes doorgaan zonder het risico te lopen op zondagmorgen tijdens de warming-up door de hoeven te zakken.

Een ander mooi hoogtepunt is voor mij het besluit van de Technische Commissie om met een nieuw onder de 23 elftal te beginnen. Als ik het goed begrepen heb, is de O23 bedoeld om de aansluiting tussen de jeugd en de senioren te verbeteren en om de eigen jeugd voor de club te behouden. Als dat in de praktijk ook zo uitpakt dan is het een verstandig besluit van de Technische Commissie geweest. Hoe dan ook ik wens de spelers en de staf van de nieuwe O23 veel succes!

Nog een fraai hoogtepunt was de organisatie van en de deelname aan de Nationale Voetbaldag eind juni. Het was een superleuke dag voor de jongste jeugd van HDS. Een partijtje flessen voetbal, voetvolley en 4 tegen 4, schminken en cup cakes voor de kleintjes en bubbelvoetbal voor de oudere jeugd met tussendoor een hapje en drankje van HDS maakten er alles bij elkaar een geslaagde seizoenafsluiting van. Hiermee is nog weer eens aangetoond dat HDS meer is dan alleen voetballen!

Opmerkelijk vond ik het bericht op de website dat Mark van Woudenberg en Bjorn van Rees afscheid hebben genomen van de HDS-selectie. Ik vind het opmerkelijk omdat we naar mijn idee dit soort berichten binnen de club veel te weinig uitwisselen. De leuke korte verhaaltjes bij de foto maakten het nieuws compleet. Ik vroeg me wel af wat Mark en Bjorn er zelf van vonden. Zo op de foto te zien zijn ze hartstikke blij zijn dat ze uit de selectie zijn gestapt. Ik zal het nog eens bij ze navragen.

Ik heb ook nog een vraagje aan het bestuur. Komt er nog een moment waarop we het Nieuwe Licht met elkaar vieren? Mocht dat zo zijn dan heb ik een tip: de muziek en een enkele regel uit tekst van "Dan gaan de lichten aan" van Arne Jansen past daar uitstekend bij.

Ik kan het afgelopen jaar natuurlijk niet afsluiten zonder stil te staan bij het overlijden van Gerard, mijn HDS-maatje. Een paar weken voor zijn overlijden hadden we op zijn kamer in het Zonnehuis nog de plaatjes uitgewisseld van Historisch Leersum. Hij keek er naar uit om als hij op zondag naar huis mocht, de verzameling samen met Joke compleet te maken. Het heeft niet meer zo mogen zijn. Dat het niet goed ging met Gerard wist ik, maar het telefoontje van Michel dat Gerard nog een paar dagen te leven had, kwam toch nog onverwacht.

Het afscheid van Gerard van zijn geliefde club heeft heel veel indruk op mij gemaakt. Onder de witte rook en roodwitte vlaggen en in de stromende regen, voelde ik dat we één club waren die op een waardige wijze afscheid nam van een man die ontzettend veel voor de club betekend heeft.

Prachtig en toepasselijk vond ik de woorden op de rouwkaart: Met al zijn levenslust en wilskracht heeft hij deze laatste wedstrijd, ver in blessuretijd niet kunnen winnen. Als ik nu langs HDS fiets of wandel, verbeeld ik me dat de 94-JZD-6 er nog staat.

Ik sluit deze Zomaar af met een citaat uit de dankwoorden van de Familie Thien.

"Herinneringen komen en gaan
gevangen in onze tijd,
maar wat je in je hart bewaart
dat raak je nooit meer kwijt"

Zo voel ik het als ik aan Gerard denk.

Klaas van Eldik